

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมเซรามิก
ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง ระหว่าง พ.ศ. 2538 – 2542

ชื่อผู้เขียน นางสาวเพราพิลาส อินทรพาณิชย์

บัญชึ้นหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์มนตรีพิชัย	จันทร์กิตติสกุล	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา	เลาหะวิสุทธิ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศรี	เทียศิริเพชร	กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและปัญหาของ
บริษัท ในอุตสาหกรรมเซรามิกในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปางที่ผลิตทั้งผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่อง
โต๊ะอาหารและเครื่องประดับเซรามิก ระหว่างปี พ.ศ. 2538 – 2542 เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงาน
และปัญหาของบริษัทในอุตสาหกรรมเซรามิกในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง และเป็นเพื่อเป็นแนว
ทางสำหรับผู้ที่สนใจสามารถนำวิธีการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์การดำเนินงานต่อไป
ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานใช้ข้อมูลจากงบการเงิน ระหว่างปี พ.ศ. 2538 – 2542 ของบริษัทใน
อุตสาหกรรมเซรามิก จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย บริษัท เซอร์เคลเซรามิก จำกัด บริษัท ที เค
เซรามิก จำกัด บริษัท ทีดับบลิวเซรามิกส์ จำกัด บริษัท ไทยเซรามิกลำปาง จำกัด บริษัท ลำปางศิลป
นคร จำกัด บริษัท แสงชัยเซรามิกส์ จำกัด และบริษัท แสงอรุณเซรามิกส์ จำกัด โดยเครื่องมือที่ใน
การวิเคราะห์ครั้งนี้ การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามแนวโน้ม การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามแนวตั้ง และ
การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของบริษัท
ในอุตสาหกรรมเซรามิก บทความวารสารที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

จากการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบตามแนวโน้ม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 – 2542 พบว่าแหล่งที่มา
ของเงินทุนของบริษัทในอุตสาหกรรมเซรามิกมาจากการก่อหนี้เป็นหลัก โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
ทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 – 2542 และการก่อหนี้มีมาจากหนี้สินหมุนเวียนมากกว่าหนี้สินระยะยาว
ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.58 และ 34.07 ตามลำดับ สำหรับส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรม

กรรมมีแนวโน้มลดลงเฉลี่ยร้อยละ 166.13 ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานที่เกิดผลขาดทุนสุทธิเกือบทุกปี ส่งผลให้เกิดรายการขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้นและทำให้ไม่มีแหล่งเงินทุนภายในเข้ามาสนับสนุนได้อย่างเพียงพอ อีกทั้งยังทำให้ต้องมีการจัดหาเงินทุนด้วยการก่อหนี้เพิ่มขึ้น สำหรับเงินทุนที่ได้จะนำไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 30.21 โดยเป็นการซื้อเครื่องจักร เตาเผา ปรับปรุงและต่อเติมอาคาร ส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.10 สำหรับด้านผลการดำเนินงาน พบว่ารายได้จากการขายเพิ่มขึ้นทุกปีเฉลี่ยร้อยละ 26.26 ส่วนรายได้อื่นๆ ส่วนใหญ่มาจากกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 820.95 สำหรับต้นทุนขายเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 26.88 ค่าใช้จ่ายบริหารเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 21.35 ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ส่วนใหญ่เป็นรายการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน ส่วนดอกเบี้ยจ่ายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.97 และเกิดผลขาดทุนสุทธิเฉลี่ยร้อยละ 27.84

จากการวิเคราะห์ตามแนวดังพบว่าโครงสร้างการลงทุนในสินทรัพย์รวมของอุตสาหกรรมมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากที่สุดเฉลี่ยร้อยละ 67.16 รองลงมา คือสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยร้อยละ 27.22 โดยส่วนประกอบส่วนใหญ่ของสินทรัพย์หมุนเวียนคือ ลูกหนี้การค้า สำหรับแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากการก่อหนี้เป็นหลักและมาจากหนี้สินหมุนเวียนมากกว่าหนี้สินระยะยาว โดยมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 61.42 และ 56.24 ตามลำดับ สำหรับส่วนของผู้ถือหุ้นพบว่ามีส่วนเฉลี่ยติดลบร้อยละ 17.65 ทั้งนี้เนื่องจากส่วนของผู้ถือหุ้นในแต่ละปีเกิดผลขาดทุนสะสมเกินทุนจึงทำให้ไม่มีแหล่งเงินทุนภายในเข้ามาสนับสนุนได้และเป็นเหตุทำให้มีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งภายนอกด้วยการก่อหนี้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมมีความเสี่ยงต่อการชำระหนี้และดอกเบี้ยในอนาคต สำหรับผลการดำเนินงาน พบว่าในแต่ละปีอุตสาหกรรมมีรายได้จากการขายเพิ่มขึ้นแต่ ต้นทุนขายเพิ่มขึ้นเช่นกันทำให้กำไรขั้นต้นที่ได้ยังไม่เพียงพอกับการชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ โดยกำไรขั้นต้นมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 29.55 ส่วนประสิทธิภาพในการบริหารค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและดอกเบี้ยจ่ายยังไม่ดีพอ ซึ่งมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 24.24 และ 7.55 ตามลำดับ ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายต่างๆมีสัดส่วนที่สูงกว่ากำไรขั้นต้นที่ได้ส่งผลทำให้การดำเนินงานเฉลี่ย 5 ปี เกิดผลขาดทุนสุทธิร้อยละ 5.53

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินพบว่าจากการใช้เงินทุนด้วยการก่อหนี้หมุนเวียนเป็นส่วนใหญ่ทำให้อุตสาหกรรมมีความเสี่ยงต่อการขาดสภาพคล่องสูง โดยอัตราส่วนทุนหมุนเวียนและอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็วเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 และ 0.29 เท่าตามลำดับ และจากการที่อุตสาหกรรมมีการจัดหาเงินทุนด้วยการก่อหนี้ภายนอกมากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยติดลบ เท่ากับ 6.66 ส่งผลทำให้มีความเสี่ยงในการชำระหนี้และดอกเบี้ย ส่วนการจัดหาเงินทุนมาลงทุนในสินทรัพย์รวมพบว่ามาจากการกู้ยืมภายนอกเป็นหลัก โดยเห็นได้จากอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย เท่ากับ 1.18 เท่า ส่วนสมรรถภาพการดำเนินงานพบว่าการบริหาร

ลูกหนี้ดีขึ้นโดยใช้ระยะเวลาถัวเฉลี่ย เท่ากับ 43 วัน และมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 – 2542 แต่การบริหารลูกหนี้ส่วนการบริหารสินค้าคงเหลือยังไม่ดีพอ สำหรับอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์เฉลี่ยเท่ากับ 1.01 เท่า แสดงว่าอุตสาหกรรมใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อให้เกิดยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฉลี่ย 5 ปี เกิดผลขาดทุนสุทธิ ส่งผลทำให้ไม่เกิดผลตอบแทนจากยอดขาย ซึ่งอัตราส่วนผลตอบแทนต่อยอดขายเฉลี่ย คิดลบเท่ากับร้อยละ 5.53 และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย คิดลบเท่ากับร้อยละ 5.60 และส่งผลให้เงินทุนที่เจ้าของนำมาลงทุนยังไม่ได้รับผลตอบแทน ซึ่งอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย คิดลบเท่ากับร้อยละ 31.74

ผลจากการวิเคราะห์ห้วงการเงินของบริษัทในอุตสาหกรรมเซรามิกในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปางพบว่าปัญหาที่สำคัญของอุตสาหกรรมนั้นเกิดจากการก่อกำหนดสินภาษนอกมากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้นและเป็นการก่อกำหนดสินหมุนเวียนมากกว่าหนี้สินระยะยาว ทำให้เกิดความเสียดต่อการขาดสภาพคล่องได้ การใช้สินทรัพย์ในการดำเนินงานโดยเฉพาะสินทรัพย์ถาวรยังไม่มีประสิทธิภาพ ต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายบริหารและดอกเบี้ยจ่ายเพิ่มสูงขึ้นทำให้ผลการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาปี พ.ศ. 2538 – 2542 เฉลี่ยเกิดผลขาดทุนสุทธิ สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหา บริษัทในอุตสาหกรรมเซรามิกควรมีการวางแผนด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ในสินทรัพย์ให้เหมาะสม ลดปริมาณการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ให้ความสำคัญในการลดต้นทุนการผลิต รวมถึงควรปรับปรุงและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

Independent Study Title Performance Analysis of Corporation in Ceramic Industry in Muang District Lampang Province during 1995 – 1999

Author Miss Prowpilas Intraphanich

M.Acc.

Examining Committee	Lecturer Manatip	Chankitisakul	Chairman
	Asst. Prof. Suvanna	Laohavisudhi	Member
	Asst. Prof. Chusri	Theasiriphet	Member

Abstract

The purpose of this independent study was to analyze the performance and problems of the ceramic companies in Muang District Lampang Province during 1995 – 1999 in order to provide a guideline for those who were interested in performance analysis. The data used in this study was collected from 7 companies for the financial statements during 1995 – 1999 . These companies were Circle Ceramic Co.,Ltd., TTK Ceramic Co.,Ltd., TW Ceramic Co.,Ltd., Thai Ceramic Lumpang Co.,Ltd., Lampang Silapanakorn Co.,Ltd., Sangchai Ceramic Co.,Ltd., Sang Aroon Ceramic Co.,Ltd., Besides using the data from financial statements , data from journal , article and from interviewing the executives of the companies were also collected . the analysis was performed by using trend analysis , vertical analysis , and ratio analysis.

When the analysis was made over the trends during 1995 - 1999, it was found out that source of capitals of those ceramic-producing companies was mainly in form of debts incurred. The gradually increasing trend of debts during 1995 – 1999 was obvious. Such debts were more like currently incurred but not the long-termed debts. The increasing trends of those debts were put into averages as 21.58% and 34.07% respectively. As for the number of those who were the shareholders of the industry, it was gradually minimized at the average of 166.13% since the negative performance was seen almost every year. This resulted in accumulative loss and the decrease in internally supporting capitals. By these consequences, the additional capitals had to be

retrieved in the form of additional debts. As for the capitals to be invested as permanent assets were found to be in premise reconstructing, machine purchasing, baking stove installing. This seemed to be increased gradually at the average of 30.21% while those current assets were gradually increased at the average of 0.10%. As for the business performance, it was found out that the sales volumes were annually increased at the average of 26.26% while incomes from other sectors were mostly derived from marginal profits made in the exchange market at the average of 820.95%. When the selling costs were considered, it was found out that there was an increase at the average of 26.88% while the expenses over administrative activities were put together at the average of 21.35%. Other expenses were mostly from the loss derived from the exchange market during 1997 - 1999. Interests paid were found to be increased at the average of 26.97%. In all, the accumulative loss was at the average of 27.84%.

When the analysis was vertically made, it was found out that the investing structure found in the total assets of the industry was mostly in the form of permanent assets at the average of 67.16% while current assets came second. These current assets being at the average of 27.22% were trading debtors. As for the source of capitals, they were mostly in the form of debts incurred. Among these, there were more current debts long-termed debts or at the averages of 61.42% and 56.24% respectively. The number of shareholders was found to be negative at the average of 17.65%. This is because most of the shareholder each year faced the accumulative losses and there were no supports from the internal funds but the increasing debts brought from outside instead. As a result, the industry had to face with risk; some prospective interest and debts to be paid was obvious. As for working performance, the increasing of sales volumes was found but the costs were also increased. This decreased the marginal profits and the expenses couldn't be covered. Such marginal profits were at the average of 29.55%. The effective administration made over expenses and the interests paid, to be put at the averages of 24.24% and 7.55% respectively, was not good enough. Then expenses were then proportionately higher than those marginal profits. During those five years of the business launched brought out the cumulative losses at the average of 5.53%.

From the financial proportion analysis, it was found out that the capitals derived from debts were mostly found; the industry's liquidity was highly risky. The proportion between current capitals and the proportion of rapid capitals were at the averages of 0.44% and 0.29%

respectively. And since the industry retrieved more debts from outside than from the shareholders, whose proportion of debts was negative at the average of 6.66%, resulted in risk against the debt payment and the interests to be paid. As for the capital assets, they were mainly brought in as debts from outside; the proportion of debts and assets were put together at the average of 1.18 times. The working capability showed positive signs on those good debtors at the average of 43 days. The downtrend was obvious during 1995 - 1999 . However, the administration made over the debtors as far as the inventory concerned was not satisfactory enough. The current assets was found at the rate of 1.01 times; the industry tended to utilized the existing assets in increasing the sales volumes effectively. During those five years of the operation, the accumulative loss existed; no returns from those sales volumes could be made. This was put at the average of 5.53% while the rate of returns to be made for the assets was negatively put at the average of 5.60%. The owners' investment was not paid back at well; the rate of returns was negatively put at the average of 31.74%

The results derived from financial analysis made over the ceramic producing companies in Muang District Lampang Province showed that there was a problem in retrieving the capitals, as debts, more from outside than inside, or the shareholders, as current debts not long-termed debts. This was quite risky against the liquidity. Maximization made over those permanent assets was not effective enough. Sales costs, administrative expenses and the interests paid were gradually higher; the performance during the study period of 1995 - 1999 led to accumulative losses. To solve the problem, the companies in this ceramic industry should come up with sound capital retrieving plan, minimize the amount paid for non-performing assets, concentrate upon production cost minimization, improve and develop the product designs to attract the market demands.